19/08/2023

Συγκινητική η προσέλευση πιστών στη Μεγάλη Παναγιά της Χαλκιδικής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Η Ιερά Μητρόπολη Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου σεμνύνεται για το Θεομητόρικο Προσκύνημα που έχει στα σπάγχνα της στη Μεγάλη Παναγία, ένα Προσκύνημα της Παναγίας της Ρεβενικιώτισσας που οι αιώνες το σεβάστηκαν και ο Λαός το ‘χει μεσ’ στην ψυχή του ως κειμήλιο Ιερό κατατεθειμένο, μιας και πνευματικά αναπαύεται και δροσίζεται από το ‘’ζων ύδωρ’’ της Πηγής Της, της Μάνας της Ζωής, της Βρυσομάνας του Πνεύματος που Την διάλεξε η Τρισήλιος Θεότης ‘’να αναπαυθή’’, για να βλαστήση απ’ Αυτήν το Κλήμα της Ζωής, Χριστός ο Κύριος, ο Θεάνθρωπος Βασιλεύς της

Δόξης και Υιός Της!

Την παραμονή της Εορτής, Δευτέρα 14η Αυγούστου 2023, στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων των Κατασκηνώσεων της Ιεράς Μητροπόλεως που φιλοξενούνται στο Ιερό Προσκύνημα της **Μεγάλης Παναγίας**, εψάλη Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός.

Ο ιστορικός περίλαμπρος Ιερός Ναός του Προσκυνήματος αναπαλαιούται κατά την παρούσα περίοδο, έργο χρηματοδοτούμενο από το ΕΣΠΑ , με φορέα υλοποιήσεως τη Διεύθυνση Αναστηλώσεων Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μνημείων του Υπουργείου Πολιτισμού, υπό τη στιβαρά Διεύθυνση του κ**. Θεμιστοκλή Βλαχούλη.**

Ακολούθως εψάλησαν τα Εγκώμια της Θεοτόκου ενώπιον του ανθοστόλιστου Επιταφίου Της, ο οποίος με κατάνυξη ελιτανεύθη – λόγω των συνελουμένων εργασιών – πέριξ των εγκαταστάσεων των Κατασκηνώσεων, τις οποίες σημειωτέον στηρίζει πνευματικά και οικονομικά το Ιερό Προσκύνημα.

Της πομπής προηγείτο η **Φιλαρμονική της Μεγάλης Παναγίας** και ακολουθούσε ο Ιερός Κλήρος, ο Ιερός Επιτάφιος, οι Άρχοντες του Τόπου και πλήθος Λαού που προσήλθε από όλες τις γωνιές της Χαλκιδικής τιμώντας τη Χάρη Της.

Από τις 11:30 το βράδυ μέχρι τις 2 το πρωΐ της επομένης ετελέσθη Ιερά Αγρυπνία, από τον Μητροπολιτικό Επίτροπο του Προσκυνήματος Παν. Αρχιμ. π. Παΐσιο Σουλτανικά, Προϊστάμενο του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Στεφάνου Αρναίας.

Την Τρίτη 15η Αυγούστου, κυριώνυμο ημέρα της Εορτής, από τις 7 το πρωΐ εψάλη ο Όρθρος της Εορτής, με αποκορύφωμα την Αρχιερατική Λαμπρά Θεία Λειτουργία της Πανηγύρεως από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητο, κατά την οποία πρωτοφανής αριθμός πιστών προσήλθε στο Άγιο Ποτήριο της Ευχαριστίας, αφού τις παρελθούσες ημέρες είχε προετοιμασθή καταλλήλως με το Μυστήριο της Εξομολογήσεως από τους ακούραστους Λευΐτες μας!

Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν οι Παν. Αρχιμ. π. Ιγνάτιος Ριγανάς, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς μας Μητροπόλεως, π. Χριστόδουλος Στυλιανός, π. Νικόλαος Τσολούφης, ο και ακούραστος Εφημέριος του Προσκυνήματος και π. Αμφιλόχιος Χάϊτας, οι Αιδ. Οικ. π. Πέτρος Ασβεστόπουλος και π. Γεώργιος Τρικκαλιώτης και οι Διάκονοι π. Νικόδημος Κωτινούδης και π. Νικόλαος Τσεπίσης.

Επικεφαλής του Λαού ο Βουλευτής Χαλκιδικής κ. Ιωάννης Γιώργος, ο Δήμαρχος Αριστοτέλη κ. Στυλιανός Βαλιάνος, η Αντιπεριφερειάρχης κα Αικατερίνη Ζωγράφου, ο τ. Υπουργός και Δήμαρχος κ. Χρήστος Πάχτας, οι Αντιδήμαρχοι κ.κ. Νικόλαος Αυγερινός, Ευρυπίδης Ατζιαμής και Χρήστος Βορδός, ο Πρόεδρος της Μεγάλης Παναγίας κ. Κωνσταντίνος Πασχάλης, ο Πρόεδρος του Αριστοτελείου Πνευματικού Κέντρου κ. Αστέριος Τζιτζιρίκας, η Πρόεδρος της ΑΞΤΑΔΑ κα Μαριλένα Ζαμάνη, ο Πρόεδρος Ξενοδόχων Ελλάδος κ. Γρηγόριος Τάσιος, ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Γρηγόριος Λαμπράκης, ο τ. Δημοτικός Σύμβουλος κ. Γεώργιος Κούκος, ο Διοικητής του Αστυνομικού Τμήματος Αρναίας κ. Αναστάσιος Καραπαντάς κ.ά.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε τη Θεοτόκο ως τη Λυδία Λίθο ενότητος του Ελληνικού Λαού, ως πικραμένη χαρά και ελπίδα της Ρωμιωσύνης κατά τον Φώτη Κόντογλου και κυρίως ως τη Μάνα του Κόσμου που προήλθε από τις λαγόνες Της και ενεδύθη εξ αιτίας Της Χριστό, Τούτον δε Εσταυρωμένον και Αναστάντα, αφού στην Τιμία Γαστέρα Της δάνεισε τον Κύριο, ενέδυσε τον Υιό και Λόγο του Θεού με Σάρκα και Οστά, πετυχαίνοντας το ύψιστο εφετό που άνθρωπος μπορεί να επιζητήση ως δώρο από την Αγιοτριαδική Θεότητα: την πληρέστερη δυνατή ένωση Θεού και ανθρώπων, ό,τι δηλαδή επετεύχθη στη Μήτρα Της!

Στη συνέχεια ο ομιλητής, παρουσιάζοντας τη Θεοτόκο ως γρανιτένιο βράχο πίστεως στον Θεό, διευκρίνισε ότι αυτή η πίστη της Θεοτόκου μετεμορφώθη, μετεβλήθη και ανυψώθη σε μανδύα αρετών, χαριτοφόρων και πνευματοφόρων δωρεών της Τρισηλίου Θεότητος, δώρα με τα οποία προίκισε ο ουρανός την Ευλογημένη Ύπαρξη της Παρθένου για να καταστή παλάτι Του. Από το μανδύα αυτό των αρετών διάλεξε ο Επίσκοπος τρείς πολυτίμους λίθους για να τους

παρουσιάση μπροστά από το Άγιο Εικόνισμα της Ρεβενικιώτισσας. Και αυτοί ήσαν: η ταπείνωσή Της, η υπακοή Της και η κραυγαλέα στα Καινοδιαθηκικά πράγματα σιωπή Της!

Ταπείνωση για την Παναγία μας σημαίνει, συνέχισε ο Μητροπολίτης, ‘’θυσία των πάντων και επώδυνη κένωση’’, όπως θα έλεγε ο Όσιος Μάξιμος ο Ομολογητής, απολύτως όμοια μάλιστα με την κένωση και ταπείνωση του Υιού Της και Λόγου του Θεού, υπογεγραμμένη μάλιστα από Εκείνον ανεξίτηλα στο ύψος του Σταυρού Του! Μας δίδαξε η Θεοτόκος ότι ταπεινός είναι ο άνθρωπος που παύει να θεωρή τον εαυτό του κέντρο των πάντων και μάλιστα ότι η τέχνη της ταπεινώσεως δεν είναι καθόλου το να γίνης τούτο ή εκείνο, αλλά να είσαι στο μέτρο που σου δόθηκε από τον Θεό, κατά τον π. Παύλο Ευδοκίμωφ! Η αγνή Κόρη της Ναζαρέτ αναδείχθηκε σε Δώμα του Βασιλέως Χριστού, προσφέροντας ως αντίδωρο στον Υιό Της το μέτρο της ταπεινώσεώς Της!

Υπακοή για την Παναγία μας ήταν η εσώψυχη κραυγή Της πως αποδέχεται την κλήση του Ουρανού να στέρξη στο ταίριασμα Θεού και ανθρώπου, ενώπιον του Αρχαγγέλου, λέγοντας ‘’ Ἰδού ἡ δούλη Κυρίου’’ (Λουκ. α΄ 38). Υπακοή σημαίνει ‘’Ἄρνησις ψυχής οικείας παντελής’’, μας διδάσκει ο Ιωάννης της Κλίμακος, συμφωνώντας απόλυτα με τον Κύριο που μας διαβεβαίωσε ότι αν δεν χάση κανείς

την ψυχή του γι’ Αυτόν, τότε ουδέποτε θα την ανεβάση στον Ουρανό. Το να αρνηθής παντελώς την ψυχή σου και να τη δωρίσης χωρίς ανταλλάγματα στον Θεό σημαίνει ότι δεν εμπιστεύεσαι τον εαυτό σου σε κανένα καλό μέχρι το τέλος της ζωής σου, όπως θα έλεγε και ο Όσιος Κάλλιστος της Φιλοκαλίας, ανταποκρινόμενος στο Ευχαριστιακό πρόσταγμα της Εκκλησίας ‘’...ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν την ζωήν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα...’’. Δηλαδή ‘’και τους εαυτούς μας και όλο το σύμπαν και ολάκερη τη ζωή μας ας την εγκαταλείψουμε στα σταυρωμένα κι αναστημένα χέρια του Χριστού’’ ! Αυτό σημαίνει υπακοή.

Και τέλος, ανεφέρθη ο Σεβασμιώτατος στην κραυγαλέα **σιωπή** της Θεοτόκου στα Καινοδιαθηκικά πράγματα και Λόγια του Κυρίου μας. Ουδέποτε, ούτε παρόντος, ούτε απόντος του Υιού Της δίδαξε κάτι τον κόσμο. Τη μόνη φορά που από το ‘’έρκος των οδόντων Της’’ εξήλθε κάποιο ρήμα, ήταν κατά την επίσκεψή Της – μετά τον Ευαγγελισμό- στο σπίτι της ξαδέλφης Της Ελισάβετ στην ορεινή Ιουδαία. Και με κείνο είχε σκοπό να ευχαριστήση τον Θεό ‘’ὅτι ἐποίησε Αὐτῇ μεγαλεῖα ὁ Δυνατός καί ἅγιον τό ὄνομα Αὐτοῦ’’, δηλαδή, ‘’να Τον ευχαριστήση γιατί έπραξε σ’ Αυτήν μεγάλα και θαυμαστά έργα Αυτός, του Οποίου είναι απεριόριστη η δύναμη και άγιο το όνομά Του’’ (Λουκ. α΄ 49). Είχε αυτοσυνειδησία, με άλλα λόγια η Θεοτόκος ότι επελέγη και απέβη πλέον η Μητέρα του Θεού, η Αειπάρθενος

Θεοτόκος, αξίωμα μοναδικό που Της αναγνώρισε, θεωρώντας Την ‘’Εὐλογημένη ἐν γυναιξί’’ παρά Θεού η Ελισάβετ (Λουκ. α΄ 42)!

Περαίνοντας ο Σεβασμιώτατος παρεκάλεσε την Παντάνασσα να χαρίση στον Ορθόδοξο Λαό μας ταπείνωση, υπακοή στο θέλημα του Θεού και σιωπή μπροστά από το Μεγαλείο Του, για να τραβήξη και πάλι η Ρωμιοσύνη τη χαριτωμένη πορεία της, με τη Θεοτόκο μπροστάρισσα και εύδιο οδηγό της!

Περισσότερες Φωτογραφίες από τον Εσπερινό και τα Εγκώμια της Παναγίας

Περισσότερες Φωτογραφίες από τον Όρθρο και τη Θεία Λειτουργία